

تکمیل حفاظت در برابر UV و خود پاک کنندگی برای پارچه پنبه‌ای با استفاده از نانوذرات اکسید فلزی

چکیده:

عمل حفاظت در برابر UV و خود پاک کنندگی نانوذرات اکسید روی (ZnO) و دی اکسید تیتانیوم (TiO₂) با بیندر اکریلیک روی پارچه پنبه‌ای با استفاده از روش پد، خشک و پخت کردن مورد ارزیابی قرار گرفت. پیش ماده‌های مختلفی مانند استات روی و تترا کلرید تیتانیوم برای سنتز نانوذرات استفاده شدند. استات روی با استفاده از تکنیک شیمیایی تر و تترا کلرید تیتانیوم با استفاده از تکنیک سل-ژل به نانوذرات تبدیل شدند. سپس نانوذرات سنتز شده با استفاده از آنالیزور اندازه ذرات، پراش سنجی اشعه X، اسپکتروسکوپی مادون قرمز تبدیل فوریه و میکروسکوپی الکترونی پوششی توصیف شدند. پارچه‌های تکمیل شده با نانوذرات ZnO و TiO₂ از نظر خواص حفاظتی در برابر UV، عمل خود پاک کنندگی و خواص فیزیکی مورد آزمایش قرار گرفتند. ثبات شستشویی پارچه‌های عمل شده برای ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ سیکل شستشو مورد ارزیابی قرار گرفتند. ارزیابی فعالیت خود پاک کنندگی، با قرار دادن نمونه پارچه‌های قرار گرفته در معرض لکه قهوه ۶٪ برای مدت زمان‌های ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت در نور آفتاب انجام شد. نانوذرات ZnO با اندازه ۹ نانومتر با استفاده از استات روی به عنوان پیش ماده و نانوذرات TiO₂ با اندازه ۳۵ نانومتر با استفاده از تترا کلرید تیتانیوم به عنوان پیش ماده به دست آمدند. در مورد حفاظت در برابر UV مشخص شد که پارچه‌های عمل شده با نانوذرات ۳۵ نانومتری مقادیر ضریب حفاظت در برابر UV بهتری را نسبت به پارچه‌های عمل شده با نانوذرات ۹ نانومتری نشان می‌دهد. نانوذرات کوچک‌تر (۹ نانومتری) نتایج بهتری را در رابطه با خود پاک کنندگی نشان می‌دهند. ثبات شستشویی برای حفاظت در برابر UV بین ۲۸ تا ۴۸ سیکل شستشویی قرار داشت.

مقدمه

از کارایی بالاتری در جذب و پراکندگی امواج UV نسبت به ابعاد بزرگتر آن‌ها برخوردار هستند. این امر به دلیل آن است که نانوذرات دارای سطح در واحد جرم و حجم بیشتری بوده که منجر به کارایی بالا در سد کردن امواج UV می‌شود. یک لایه نازک از ZnO و TiO₂ روی سطح پارچه پنبه‌ای عمل شده شکل می‌گیرد که حفاظت عالی در برابر UV را فراهم می‌کند. TiO₂ یک ماده نیمه رسانا است که با قرار گرفتن در معرض نور UV تبدیل به یک کاتالیست پایه می‌شود که توانایی کشتن باکتری را دارد. نانوذرات ZnO خواص کاتالیست نوری موثری را هنگامی که در معرض نور قرار می‌گیرد فراهم می‌کند و در نتیجه خواص ضد باکتری و خود پاک کنندگی را به منسوجات اضافه خواهد کرد. عملکردهای کاربردی منسوجات که مورد نیاز مصرف کننده هستند شامل فعالیت ضد باکتری، حفاظت در برابر UV، خود پاک کنندگی و آزادسازی چرک می‌شوند. میکروب‌ها و باکتری‌ها، ویروس و قارچ‌ها خطرات زیادی را برای انسان به وجود می‌آورند. جلوگیری از ۹۰٪ از موردهای سرطان پوست با حفاظت در برابر نور خورشید قابل دستیابی است. نانوذرات ZnO و TiO₂ اغلب در محدوده نور UV افزایش سطح پیدا کرده و خواص جذبی بیشتری را نشان می‌دهند. این اشعه از ۳ دسته با نام‌های UV-A، UV-B و UV-C تشکیل شده است که محدوده آن‌ها به ترتیب بین ۳۲۰-۴۰۰ نانومتر، ۲۹۰-۳۲۰ نانومتر و ۱۰۰-۲۹۰ نانومتر قرار دارد. پرتو UV-C به طور کامل توسط لایه از جذب می‌شود. با این حال UV-A و UV-B به سطح زمین رسیده و موجب مجموعه‌ای از مشکلات، به خصوص سرطان پوست، آفتاب سوختگی، پیر شدن پوست، جوش زدن، قرمز شدن پوست، آسیب چشمی و آسیب رسیدن به DNA می‌شوند. دی اکسید تیتانیوم کاتالیست نوری که در معرض نور قرار گیرد، رفتار آبدوستی فوق العاده‌ای را نشان می‌دهد که به باقی مانده‌های چرک و کثیفی تجزیه شده روی سطح اجازه می‌دهد تا به

نانو فناوری به خوبی برای کاربردهای تجاری محصولات مختلف مورد استفاده قرار گرفته است. نانو فناوری در نساجی نیز اهمیت خود را در فرآوری و تکمیل محصولات نساجی به منظور افزایش یا ایجاد خواص جدید به دست آورده است. در سال‌های اخیر منسوجات کاربردی با خواصی مانند ضد میکروبی، حفاظت در برابر UV، فعالیت خود پاک کنندگی، ضد تشعشع، مقاوم در برابر حشرات و دارای رایحه توجه زیادی را به خود جلب کرده‌اند. بنابراین، امروزه طیف گسترده‌ای از نانوذرات و نانو ساختارها روی الیاف به کار می‌روند که خواص جدیدی را به محصول نهایی اضافه می‌کنند. یکی از روش‌های بهبود خاصیت حفاظت در برابر UV، فعالیت ضد میکروبی و خود پاک کنندگی پارچه‌ها پوشش دادن سطح آن‌ها با نانوذرات است. پوشش دادن سطح منسوجات با نانوذرات اکسیدهای فلزی به دلیل مزایای ویژه آن‌ها اخیراً اهمیت بیشتری پیدا کرده است. خواص چندگانه‌ای مانند حفاظت در برابر UV، ضد میکروبی، آزادسازی چرک و خود پاک کنندگی از طریق پوشش‌های نانو قابل دستیابی است. نانوذرات ZnO و TiO₂ توانایی ایجاد خاصیت خود پاک کنندگی روی منسوجات را دارند. اکسید روی، دی اکسید تیتانیوم، سولفید روی، اکسید تنگستن، تیتانات استرونتیوم و هماتیت جزء مواد کاتالیست نوری هستند. در یک سیستم کاتالیز نوری ناهمگن، ذرات نیمه رسانا که در تماس نزدیکی با یک محیط واکنشی مایع یا گاز هستند، زمانیکه در معرض نور قرار گیرند به حالت برانگیخته رفته و واکنش‌های بعدی مانند اکسایش-کاهش و تغییر شکل‌های مولکولی را آغاز می‌کنند. TiO₂ چنین ماده‌ای است که به شکل بلوری با نام‌های روتیل، آناتاز و بروکیت وجود دارد. یکی از مهمترین محدوده‌های کاربرد اکسیدهای نیمه رسانا مانند ZnO و TiO₂ به منظور حفاظت در برابر UV است. مشاهده شده است که نانوذرات ZnO و TiO₂

Lissapol-N غیر یونی به عنوان سطح فعال برای دیسپرس کردن نانوذرات در بیندر اکریلیک (Texacryl binder SLN) استفاده شد. آب دیونیزه شده برای هیدرولیز اکسید روی و دی اکسید تیتانیوم و برای تهیه محلول استفاده شد.

۲- روش‌ها

دو پیش ماده استات روی و تترا کلرید تیتانیوم برای سنتز نانوذرات ZnO و TiO₂ به وسیله روش‌های شیمیایی تر و سل-ژل مورد استفاده قرار گرفت.

۲-۱- سنتز نانوذرات ZnO (روش ۱)

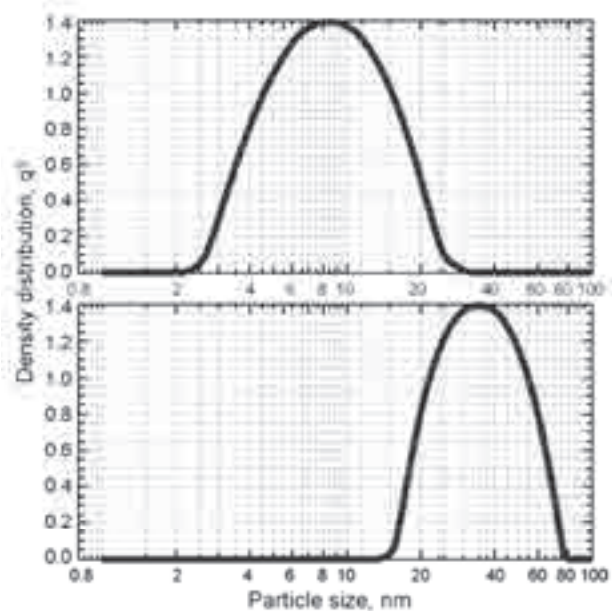
سنتز نانوذرات ZnO با استفاده از پیش ماده استات روی و حل کردن آن در ۱۲۰ میلی لیتر H₂O₂ (۳٪، محلول آبی حجمی / حجمی) انجام شد. pH محلول با استفاده از آمونیاک رقیق روی ۱۰/۰ تنظیم شد. محلول به دست آمده در دمای ۱۰۰°C و به مدت ۱۲ ساعت رفلاکس شد. نانو کریستال‌های ZnO تشکیل شده در این مرحله تا دمای اتاق سرد شده و تحت سیکل‌های تکراری شستشو و سانتریفیوژ قرار گرفت (۲۰ دقیقه در سرعت ۱۱۰۰ دور در دقیقه). ماده به دست آمده در دمای ۸۰°C و به مدت ۳ ساعت خشک شد و پودر نانوی ZnO با استفاده از تجهیزات آسیاب میکرو تولید شد. بازده این عمل ۳۶٪ بود.

۲-۲- سنتز نانوذرات TiO₂ (روش ۲)

تترا کلرید تیتانیوم برای آماده‌سازی محلول اولیه با اضافه کردن آمونیاک ۱ مولار به صورت قطره‌ای هیدرولیز شد که در آن غلظت تیتانیوم ۵/۴۵ مولار بود. در حین واکنش، ابتدا کیک‌های زرد TiO(OH)₂ تشکیل شدند که سپس در آمونیاک اضافه شده حل شده و یک محلول آبی شکل گرفت. این محلول اولیه حالت پایدار خود را بدون ته نشینی در دمای اتاق حتی بعد از گذشت ۵ ماه حفظ کرد. در نهایت، محلول آمونیاک با غلظت ۴/۵ مولار به این محلول اولیه اضافه شد تا یک محلول شفاف با غلظت‌های متفاوت Ti⁴⁺ حاصل شود. این محلول در داخل راکتور ریخته شد و در آن با دمای ۹۰°C قرار گرفت تا رسوب دهد. رسوب‌های TiO₂ مکرراً با آب مقطر شسته شد و در دمای ۸۰°C به مدت ۶ ساعت خشک شد.

۳- تشخیص نانوذرات

نانوذرات به دست آمده از نظر اندازه، شکل، ساختار فیزیکی و شیمیایی با استفاده از تکنیک‌هایی که در ادامه گفته می‌شود مورد ارزیابی قرار گرفتند.

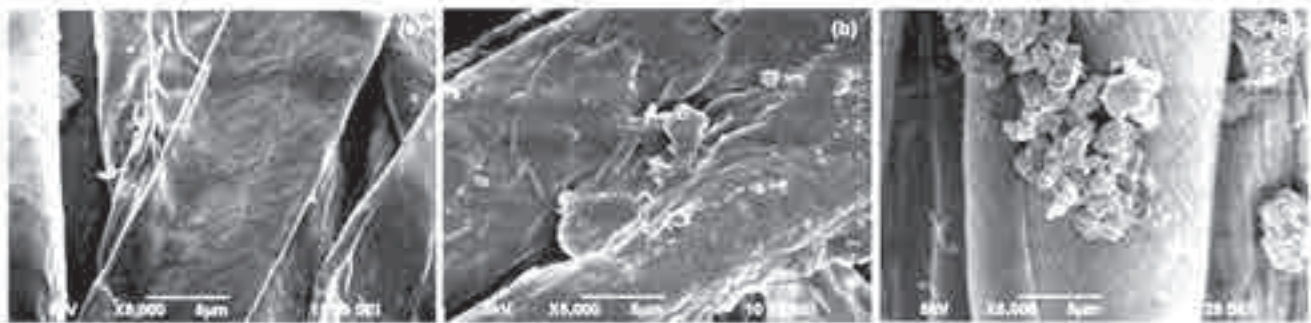
شکل ۱- آنالیز اندازه ذرات (a) نانوذرات ZnO (Z₁) و (b) نانوذرات TiO₂ (T₁)

آسانی شسته شوند. در این کار، دو مجموعه از پیش ماده‌هایی مانند استات روی و تترا کلرید تیتانیوم به ترتیب با تکنیک‌های شیمیایی تر و سل-ژل به صورت نانوذرات سنتز شدند. نانوذرات سنتز شده سپس با استفاده از XRD، PSA، FTIR و SEM مورد ارزیابی قرار گرفتند. این نانوذرات سپس با استفاده از روش پد، خشک و پخت کردن روی نمونه‌های پارچه پنبه‌ای به کار گرفته شدند. سپس، نمونه‌های عمل شده از لحاظ UPF و فعالیت خود پاک کنندگی مورد آزمایش قرار گرفتند. نمونه‌های عمل شده از نظر ثبات شستشویی نیز مورد آزمایش قرار گرفتند.

مواد و روش‌ها

۱- مواد

پارچه پنبه‌ای سفیدگری شده با بافت ساده با نخ‌های تار و پودر نمره Ne ۴۰ (۱۴/۸ تکس)، تعداد ۳۸ تار و ۳۸ پودر در سانتی‌متر و با وزن در متر مربع ۱۱۸ گرم خریداری و مورد استفاده قرار گرفت. استات روی از Mumbai M/s Fisher Scientific, Thermo electron LLS India (P) Ltd و تترا کلرید تیتانیوم با جرم مولکولی ۱۸۹/۶۷۹ gmol⁻¹ و دانسیته ۱/۷۲۶ gcm⁻³ از Mumbai M/s. Hi-media Laboratories (P) Ltd، خریداری شد.

شکل ۲، تصاویر SEM (a) نمونه عمل نشده، (b) نمونه عمل شده با نانوذرات ZnO و (c) نمونه عمل شده با نانوذرات TiO₂

دستگاه پد آزمایشگاهی با سرعت ۱۵ m/min و فشار ۱۵ kg/cm² به طور یکنواخت روی پارچه را پوشش دادند. بعد از پد کردن، پارچه در دمای ۷۰°C به مدت ۵ دقیقه خشک و در دمای ۱۲۰°C به مدت ۳ دقیقه پخت شد.

۵- ضریب حفاظت در برابر UV (UPF)

روش In-vitro برای ارزیابی حفاظت در برابر UV پارچه پنبه‌ای مطابق با استاندارد AATCC-183(2004) استفاده شد. در این روش انتقال یا انسداد اشعه UV از پارچه با اسپکتروفوتومتر UV-VIS (Varian, Cary 5000) محاسبه می‌شود. طیف‌های UV به دست آمده برای نمونه‌های عمل نشده و نمونه‌های عمل شده با نانوذرات با یکدیگر مقایسه شده و کارایی حفاظت در برابر UV با اندازه‌گیری حفاظت، انتقال و بازتاب UV ارزیابی شد. هر اندازه‌گیری میانگینی از ۴ اسکن به دست آمده با چرخش ۹۰° نمونه است. داده‌های انتقال برای محاسبه UPF بر اساس معادله زیر استفاده شد:

$$UPF = \frac{\sum_{\lambda=280}^{400} E_{\lambda} \times S_{\lambda} \times \Delta\lambda}{\sum_{\lambda=280}^{400} (E_{\lambda} \times S_{\lambda} \times T_{\lambda} \times \Delta\lambda)} \quad (2)$$

که E_{λ} اثر نسبی طیف تابشی؛ S_{λ} طیف انرژی خورشیدی تشعشع مادون قرمز بر حسب $Wm^{-2} nm^{-1}$ ؛ T_{λ} طیف انتقال به دست آمده از اسپکتروفوتومتر برای نمونه؛ و $\Delta\lambda$ پهناى باند بر حسب نانومتر است.

۶- عمل خود پاک کنندگی

عمل خود پاک کنندگی پارچه پنبه‌ای عمل شده با ZnO و TiO₂ با قرار دادن نمونه‌های حاوی لکه قهوه در معرض نور مرئی مورد بررسی قرار گرفت. محلول قهوه ۶٪ روی پارچه ریخته شده و اجازه پخش شدن به آن داده شد. نصف هر لکه به مدت ۴۸-۱۲ ساعت در معرض نور خورشید قرار گرفت در حالیکه نصف دیگر آن با پارچه مشکی پوشانده شد. این دو قسمت از نظر عمل خود پاک کنندگی با یکدیگر مقایسه شدند. دستگاه Premier colour scan SS 5100A Spectrophotometer برای اندازه‌گیری تجزیه نوری لکه قهوه استفاده شد. عمل خود پاک کنندگی با مقایسه مقادیر K/S دو بخش از لکه به صورت زیر تعیین شد:

$$\% \text{ کاهش K/S نمونه در معرض نور قرار گرفته} = \frac{(K/S)_{unexposed} - (K/S)_{exposed}}{(K/S)_{unexposed}} \times 100 \quad (3)$$

که در آن K میزان جذب و S میزان پراکندگی است.

۷- تست ثبات شستشویی

ثبات شستشویی نانوذرات ZnO و TiO₂ روی پارچه بر اساس استاندارد AATCC 61(1996) no.2A و با استفاده از دستگاه LEF Atlas launder-O-meter انجام شد.

۸- تست خواص فیزیکی پارچه‌ها

خواص فیزیکی پارچه‌های پنبه‌ای مانند وزن پارچه (ASTM D3776:2009)،

بلورینگی نانوذرات توسط XRD و با استفاده از دستگاه SHIMADZU XRD 6000 advanced X-rays Diffractometer مجهز شده به اشعه Cu K α با $\lambda = 1/54.06 \text{ \AA}$ و ولتاژ به کار رفته ۳۰ کیلو ولت و جریان ۳۰ میلی آمپر تعیین شد. نانوذرات خشک شده به صورت پودر در محفظه نگهدارنده نمونه از جنس پلکسی گلاس قرار گرفتند و طرح XRD در زوایای ۸۰°-۱۰° با سرعت اسکن ۵° بر دقیقه، گام نمونه ۰/۰۲° و زمان از پیش تنظیم شده ۰/۲۴ ثانیه ثبت شد. قطرهای مناطق بلوری (D) با استفاده از پیک‌های XRD و بر اساس معادله Debye-Scherrer که در ذیل مشاهده می‌شود به دست آمد:

$$D = \frac{0.89 \times \lambda}{\Delta W \times \cos \theta} \quad (1)$$

که در آن λ ، طول موج اشعه X ($1/54.06 \text{ \AA}$ برای Cu K α)؛ θ ، زاویه پراش براگ؛ و ΔW ، عرض کامل خط طرح اشعه X در ارتفاع وسط پیک بر حسب رادیان است.

۳-۱- اسپکتروسکوپی مادون قرمز تبدیل فوری (FTIR)

اسپکتروفوتومتر SHIMADZU-FTIR 8400S با محدوده طیفی $cm^{-1} 4000-400$ مورد استفاده قرار گرفت. طیف با قدرت تفکیک $cm^{-1} 1/10-0.9$ جمع‌آوری و به صورت نسبت اسکن‌های ۲۰۰ تک پرتو به همین تعداد اسکن‌های پس زمینه در KBr خالص اعلام شد. KBr به صورت پودر در آمد و با نمونه‌ها مخلوط شد (۲٪ وزنی/وزنی).

۳-۲- آنالیزهای اندازه ذرات (PSA)

توزیع اندازه نانوذرات با استفاده از آنالیزور اندازه ذرات تعیین شد. اندازه نانوذرات از طریق PSA و با استفاده از دستگاه NANOPHOX (0143 P) Sympatec GmbH به دست آمد. شرایط اندازه‌گیری شامل زمان ۱۵۰/۱۰ ثانیه، دمای ۲۷°C، توان لیزر ۷۵٪ و محدوده محاسبه ۱۰۰۰-۱ نانومتر بود.

۳-۴- میکروسکوپی الکترونی پویشی (SEM)

نمونه‌های پارچه عمل شده با نانوذرات به کمک نوار چسب دوطرفه روی محل خود قرار گرفته، با روکشی از طلا پوشانده شده و در نهایت با استفاده از میکروسکوپ الکترونی پویشی (JEOL-JSM-6360) مورد آزمایش قرار گرفتند.

۴- پوشش پارچه به وسیله نانوذرات

قبل از پوشش دادن، پارچه در دمای ۱۰۰°C به مدت ۵ دقیقه در آون خشک شد تا رطوبت محتوی آن از بین برود. پارچه پنبه‌ای به مدت ۱ دقیقه در نانو محلول با ۵/۰٪ بیندر اکریلیک در یک دستگاه پد آغشته شد.

پارچه‌ها با محلول‌هایی با غلظت‌های مختلف مانند ۱/۰٪، ۱/۵٪ و ۲٪ عمل شدند. نانو محلول اکسید روی و دی اکسید تیتانیوم به طور جداگانه و با روش پد، خشک و پخت کردن روی پارچه عمل شدند. نانوذرات با استفاده از یک

جدول ۱، مقادیر UPF پارچه پنبه‌ای

نمونه عمل شده	نمونه کنترل		مقادیر UPF					
	UV-A	UV-B	UV-A			UV-B		
			۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪
Z1	۱/۵۴	۱/۶	۳۰/۶۲	۳۲/۶	۳۳/۸	۳۱/۸۳	۳۳/۷	۳۵/۲
T1	۱/۵۴	۱/۶	۳۵/۸	۲۸/۶	۳۹/۰	۳۶/۶	۳۸/۷	۳۹/۸

جدول ۲، مقادیر UPF پارچه‌ها بعد از تست‌شدهای مکرر

نمونه عمل شده	نمونه عمل نشده	مقادیر UPF														
		قبل از شستشو			بعد از ۵ بار شستشو			بعد از ۱۰ بار شستشو			بعد از ۱۵ بار شستشو			بعد از ۲۰ بار شستشو		
		۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪
Z ₁	۱/۶	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪
Z ₁	۱/۶	۳۱/۲	۳۳/۱	۳۴/۵	۳۰/۲	۳۱/۹	۳۳/۳	۲۹/۱	۳۰/۸	۳۲/۲	۲۳/۷	۲۵/۱	۲۶/۲	۱۷/۸	۱۸/۸	۱۹/۶
SD(Z ₁)	۰/۱۸۴	۰/۶۷۸	۰/۵۷۰	۰/۶۰۴	۰/۶۵۲	۰/۵۸۳	۰/۵۷۰	۰/۵۶۱	۰/۵۱۵	۰/۳۵۴	۰/۴۶۹	۰/۳۳۲	۰/۳۲۴	۰/۵۷۹	۰/۵۵۲	۰/۶۴۰
T ₁	۱/۶	۳۶/۲	۳۸/۶	۳۹/۴	۳۲/۲	۳۴/۴	۳۵/۰	۲۷/۷	۲۹/۶	۳۰/۱	۱۹/۴	۲۰/۷	۲۱/۰	۹/۹	۱۰/۵	۱۰/۷
SD(T ₁)	۰/۱۸۴	۰/۴۴۲	۰/۵۷۹	۰/۵۴۸	۰/۴۸۵	۰/۵۶۱	۰/۳۵۴	۰/۶۴۰	۰/۳۳۹	۰/۴۳۰	۰/۵۳۹	۰/۴۶۴	۰/۲۹۲	۰/۴۴۷	۰/۳۶۷	۰/۳۱۶

توزیع اندازه ذرات ZnO و TiO₂ سنتز شده با استفاده از PSA تعیین شد که در شکل‌های (a) و (b) مشاهده می‌شود. نانوذرات اکسید روی با اندازه ۹ میلی‌متر (Z₁) از سنتز پیش ماده استات روی در دمای ۱۰۰°C و نانوذرات دی اکسید تیتانیوم با اندازه ۳۵ میلی‌متر (T₁) از سنتز پیش ماده تترا کلرید تیتانیوم در دمای ۳۰°C به دست آمد. توزیع دانسیته برای پیک ماکزیمم برابر ۱/۴ است.

ضخامت (ASTM D1777:2007)، بازگشت از چروک (AATCC 66:2008)، ضریب پوشش ((ASTM D6193:92(2004))، استحکام کششی و ازدیاد طول (ASTM D 5035:2006)، نفوذپذیری (ASTM D737:2008)، استحکام پارگی (ASTM D1424:2009) و شاخص سفیدی (ASTM E 313 : 1998) برای هر دو دسته نمونه‌های عمل شده و عمل نشده بعد از قرار دادن آن‌ها به مدت ۲۴ ساعت در رطوبت نسبی ۶۵٪ و دمای ۲۷±۲°C ارزیابی شد.

نتایج و بحث

۱- مشخصات نانوذرات ZnO و TiO₂

نتایج آنالیزها و تفسیر آزمایش‌های مختلف برای تعیین مشخصات نانوذرات سنتز شده ZnO (Z₁) و TiO₂ (T₁) استفاده شد. این آزمایش‌های تحلیلی شامل آنالیزور اندازه ذرات (PSA)، پراش پرتو ایکس (XRD)، اسپکتروسکوپی مادون قرمز تبدیل فوریه (FTIR) و میکروسکوپی الکترونی پوششی (SEM) بودند.

۱-۱- آنالیزور اندازه ذرات (PSA)

جدول ۳، معادله رگرسیون خطی برای نمونه‌های نانوذرات Z₁ و T₁

نانوذرات	غلظت، %	معادله	مقدار R ²
Z ₁	۱	y = -0.666x + 33.06	۰/۸۷۹
	۱/۵	y = -0.708x + 35.02	۰/۸۸۱
	۲	y = -0.738x + 36.54	۰/۸۷۸
T ₁	۱	y = -1.308x + 38.16	۰/۹۶۳
	۱/۵	y = -1.398x + 40.74	۰/۹۶۲
	۲	y = -1.428x + 41.52	۰/۹۶۴

۱-۳- اسپکتروسکوپی مادون قرمز تبدیل فوریه (FTIR)

طیف FTIR به وضوح نشان دهنده نوار جذبی ZnO و TiO₂ در نزدیکی ۴۴۰ و ۴۸۲ cm⁻¹ است. طیف FTIR نمونه عمل نشده هیچ پیکی در ۴۴۰ و ۴۸۲ cm⁻¹ نشان نداد که وجود ZnO و TiO₂ در نمونه‌های عمل شده را تأیید می‌کند. پیک‌های ۳۴۵۰ cm⁻¹، ۳۳۵۰ cm⁻¹، ۳۰۰۰ cm⁻¹ و ۱۲۰۰ cm⁻¹ نشان دهنده حضور گروه‌های -OH و C=O هستند که احتمالاً به ترتیب به دلیل رطوبت و CO₂ موجود در اتمسفر است.

جدول ۴، خواص فیزیکی پارچه‌های عمل شده و عمل نشده

خاصیت	پارچه عمل نشده	پارچه عمل شده					
		Z ₁			T ₁		
		۱٪	۱/۵٪	۲٪	۱٪	۱/۵٪	۲٪
وزن پارچه، g/m ²	۱۱۸±۲/۰۶۵	۱۱۸/۴±۱/۸۴۷	۱۱۹/۴±۲/۱۰۱	۱۲۰/۶±۱/۹۸۹	۱۱۸/۱±۲/۱۴۹	۱۱۹/۲±۲/۱۲۰	۱۲۰/۱±۲/۵۸۰
ضخامت پارچه، mm	۰/۱۶۸±۰/۰۰۳	۰/۱۷۴±۰/۰۰۴	۰/۱۷۶±۰/۰۰۴	۰/۱۷۷±۰/۰۰۴	۰/۱۷۶±۰/۰۰۴	۰/۱۷۷±۰/۰۰۴	۰/۱۷۸±۰/۰۰۳
زاویه بازگشت از چروک، °							
تار	۶۸/۵±۱/۲۰۰	۷۰/۵±۱/۳۳۲	۷۱/۰±۱/۴۹۱	۷۱/۴±۱/۵۷۱	۷۰/۸±۱/۴۸۶	۷۱/۸±۱/۵۷۹	۷۱/۶±۱/۴۱۷
پود	۶۲/۳±۱/۰۹۰	۶۴/۳±۱/۲۷۳	۶۴/۸±۱/۲۸۳	۶۵/۲±۱/۳۶۹	۶۴/۳±۱/۳۵۰	۶۵/۱±۱/۴۳۲	۶۵/۸±۱/۴۸۰
ضریب پوشش	۰/۵۰۴±۰/۰۱۲	۰/۵۹۰±۰/۰۱۵	۰/۶۰۲±۰/۰۱۴	۰/۶۰۶±۰/۰۱۵	۰/۵۸۱±۰/۰۱۵	۰/۵۹۲±۰/۰۱۴	۰/۵۹۶±۰/۰۱۴
استحکام کششی، kgf							
تار	۲۹/۶۶±۰/۵۹۳	۲۹/۶۶±۰/۶۶۰	۲۹/۶۸±۰/۷۳۱	۲۹/۷۲±۰/۷۲۵	۲۹/۶۶±۰/۷۱۵	۲۹/۶۸±۰/۶۸۹	۲۹/۷۱±۰/۶۱۸
پود	۲۵/۴۱±۰/۶۳۵	۲۵/۴۱±۰/۵۶۵	۲۵/۴۴±۰/۵۶۳	۲۵/۴۶±۰/۶۱۱	۲۵/۴۲±۰/۵۳۷	۲۵/۴۲±۰/۵۴۴	۲۵/۴۶±۰/۶۲۲
ازدیاد طول، %							
تار	۱۱/۷±۰/۲۹۳	۱۱/۹±۰/۲۷۸	۱۱/۹±۰/۲۷۸	۱۲/۰±۰/۲۷۶	۱۱/۷±۰/۲۵۵	۱۱/۸±۰/۲۴۱	۱۱/۸±۰/۲۵۰
پود	۱۳/۳±۰/۲۹۹	۱۳/۳±۰/۲۸۸	۱۳/۴±۰/۲۶۱	۱۳/۴±۰/۲۳۱	۱۳/۳±۰/۲۷۳	۱۳/۴±۰/۲۸۳	۱۳/۵±۰/۲۶۸
نفوذپذیری، cm ³ /cm ² /s	۳۷/۴۲±۰/۸۴۲	۳۷/۲۴±۰/۷۸۲	۳۷/۲±۰/۹۰۱	۳۷/۰۸±۰/۸۳۴	۳۷/۱۲±۰/۷۴۲	۳۷/۰۸±۰/۷۴۲	۳۷/۹±۰/۷۷۵
استحکام پارگی، kgf							
تار	۱۷/۷±۰/۳۹۸	۱۷/۷±۰/۳۹۱	۱۷/۷±۰/۳۹۱	۱۷/۸±۰/۴۲۱	۱۷/۷±۰/۳۸۹	۱۷/۸±۰/۴۰۹	۱۷/۸±۰/۴۲۳
پود	۱۸/۶±۰/۴۱۸	۱۸/۶±۰/۴۱۸	۱۸/۶±۰/۴۱۶	۱۸/۸±۰/۴۱۶	۱۸/۶±۰/۴۶۲	۱۸/۷±۰/۴۴۱	۱۸/۷±۰/۳۹۳
شاخص سفیدی	۱۰۰	۹۸/۴	۹۸/۲	۹۸/۲	۹۷/۱	۹۶/۸	۹۶/۷

محاسبه شد. نرخ تجزیه لکه قهوه در ۱۲ ساعت اولیه نوردهی بیشتر است. در نمونه‌های عمل شده، تغییری در خواص پارچه پنبه‌ای تا ۴۸ ساعت نوردهی مشاهده نشد. نانوذرات با اندازه کوچکتر به دلیل داشتن سطح بیشتر فعالیت خود پاک کنندگی عالی را نشان می‌دهند. نمونه‌های عمل شده با نانوذرات ZnO فعالیت خود پاک کنندگی بهتری را نسبت به نمونه‌های عمل شده با نانوذرات TiO_2 نشان می‌دهند.

۳- خواص فیزیکی پارچه‌های عمل شده و عمل نشده

خواص فیزیکی نمونه‌های عمل شده و عمل نشده با استفاده از استانداردهای AATCC و ASTM آنالیز شد که نتایج آن در جدول ۴ آمده است. پارچه‌ها در تمام خواص اصلی مانند وزن پارچه، ضخامت، بازگشت از چروک، ضریب پوشش، استحکام کششی، ازدیاد طول، نفوذپذیری و استحکام پارگی نوسان داشتند. این به دلیل طبیعت ذاتی تغییرات در تعداد تار و پود در اینچ، ضریب پوشش، تعداد الیاف موجود در سطح مقطع نخ و نوسانات ضخامت نخ است. بنابراین، تغییرات مشاهده شده در اندازه‌گیری خواص فیزیکی و مکانیکی پارچه را می‌توان به این نوسانات ربط داد. علاوه بر این، یک کاهش اندک در سفیدی پارچه عمل شده مشاهده شد که اساساً به دلیل آمونیاک اضافه شده است.

نتیجه‌گیری

نانوذرات ZnO و TiO_2 به ترتیب با میانگین اندازه ذرات ۹ نانومتر و ۳۵ نانومتر سنتز شدند. در آنالیزهای FTIR وجود یک نوار جذب در 440 cm^{-1} و 482 cm^{-1} در محصول تکمیل شده نشان دهنده حضور ZnO و TiO_2 در پارچه عمل شده است. در طیف XRD نانوذرات ZnO و TiO_2 حضور پیک‌های تعریف شده نشان دهنده ساختار بلوری است. اندازه ذرات نقش مهمی در تعیین میزان چسبندگی ذرات به الیاف را دارند. مشاهده شد که توده ذرات بزرگتر به آسانی از سطح پارچه جدا می‌شوند در حالیکه ذرات کوچکتر بیشتر نفوذ کرده و محکم‌تر به پارچه می‌چسبند. در مورد حفاظت در برابر UV، پارچه‌های عمل شده با نانوذرات TiO_2 که اندازه بزرگتری دارند مقدار UPF بهتری را نسبت به پارچه‌های عمل شده با نانوذرات ZnO که اندازه کوچکتری دارند نشان می‌دهند. در مورد خاصیت خود پاک کنندگی، لایه نانوذرات ZnO با اندازه کوچکتر که با استفاده از روش شیمیایی تر ایجاد شده است (Z_1) فعالیت بهتری را نسبت به پارچه عمل شده با T_1 نشان می‌دهد. خواص فیزیکی و مکانیکی پارچه‌های پنبه‌ای بعد از عمل با ZnO و TiO_2 هیچ تغییری را نشان نمی‌دهد. مقدار UPF پارچه بعد از تکمیل با ZnO و TiO_2 در مقایسه با پارچه عمل نشده به شدت افزایش می‌یابد و بعد از ۱۰ سیکل شستشو نیز خاصیت خود را حفظ می‌کند. بعد از ۱۵ سیکل شستشو کاهش در مقدار UPF مشاهده شد. نانوذرات ZnO و TiO_2 عمل شده روی پارچه پنبه‌ای نه تنها خواص حفاظتی در برابر UV و خود پاک کنندگی را به پارچه‌های عمل شده اضافه کردند، بلکه دو خاصیت کاربردی دیگر یعنی فعالیت ضد میکروبی و آزادسازی چرک را نیز به پارچه افزودند. بنابراین، تکمیل منسوجات با نانوذرات ZnO و TiO_2 امکان انجام تکمیل‌های چند منظوره را با یک فرایند تکمیلی میسر می‌کند.

۳-۱- میکروسکوپی الکترونی بومیشی (SEM)

شکل ۲(a) تصاویر SEM پارچه پنبه‌ای عمل نشده را نشان می‌دهد. شکل‌های ۲(b) و ۲(c) نشان‌دهنده نانوذرات ZnO و TiO_2 روی نمونه‌های پارچه پنبه‌ای است. نانوذرات در هر دو مورد به خوبی روی سطوح الیاف پخش شده و جا گرفته‌اند. مشاهده می‌شود که نانوذرات Z_1 یکنواخت‌تر از نانوذرات T_1 روی سطح پارچه پخش شده‌اند که به دلیل اندازه کوچکتر ذرات آن‌ها است. اندازه ذرات نقش مهمی در تعیین میزان چسبندگی آن‌ها به الیاف دارند. منطقی است که انتظار داشته باشیم توده ذرات بزرگتر به آسانی از سطح الیاف جدا شوند در حالیکه ذرات کوچکتر بیشتر نفوذ کرده و محکم‌تر به پارچه می‌چسبند.

۲- ضریب حفاظت در برابر UV (UPF)

جدول ۱ مقادیر UPF را برای هر دو پارچه در برابر اشعه UV-A (۴۰۰-۳۲۰ نانومتر) و UV-B (۳۲۰-۲۹۰ نانومتر) نشان می‌دهد. نتایج مقادیر UPF نشان می‌دهد که پارچه عمل شده دارای حفاظت در برابر UV بهتری نسبت به نمونه عمل نشده است. نمونه نوع T_1 مقادیر UPF بهتری را نسبت به نمونه نوع Z_1 نشان می‌دهد. بر اساس تئوری پراکندگی رایلی، پراکندگی نور با توان چهارم طول موج نسبت عکس دارد. اندازه ذرات بهینه برای پراکندگی تشعشع بین ۴۰-۱۵ نانومتر محاسبه شده است. این به وضوح نشان می‌دهد که نانوذرات با اندازه نزدیکتر به ۴۰-۲۰ نانومتر پراکندگی بهتری را برای تشعشع UV نشان می‌دهند. از این رو، مقدار ضریب حفاظت در برابر UV برای T_1 بیشتر از Z_1 است.

۲-۱- مقدار UPF برای شستشوی مکرر

نتایج آزمایشات حفاظت در برابر UV برای اولین استفاده و بعد از ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ بار شستشو در جدول ۲ آمده است. نتایج نشان می‌دهد که مقادیر UPF برای تمام نمونه‌های عمل شده بهتر از نمونه عمل نشده است. نتایج همچنین نشان می‌دهد که کارایی تکمیل با افزایش تعداد سیکل‌های شستشو کاهش می‌یابد. تعداد شستشوی پیش‌بینی شده برای رسیدن به مقدار UPF نمونه عمل نشده (۱/۶) برای پارچه‌های عمل شده با نانوذرات Z_1 برای سطوح غلظت ۱٪، ۵٪، ۱۰٪ و ۲٪ برابر با ۴۸ و برای پارچه‌های عمل شده با نانوذرات T_1 برای سطوح غلظت ۱٪، ۵٪ و ۱۰٪ برابر با ۲۸ بود. جدول ۳ همبستگی خوبی در نانوذرات Z_1 و T_1 را برای UPF با داشتن مقادیر R_2 بین ۰/۸۷۸ و ۰/۹۶۴ با معادله $y = -0.738x + 36.54$ تا $y = -1.428x + 41.52$ نشان می‌دهد که ارتباط ناچیز بین سطوح غلظت ۱٪، ۵٪ و ۱۰٪ را مشخص می‌کند.

۲-۲- ارزیابی عمل خود پاک کنندگی پارچه عمل شده با ZnO و TiO_2

خاصیت خود پاک کنندگی نمونه عمل شده با ZnO بر پایه تولید مواد واسطه با قابلیت اکسید کنندگی بالا در سطح پنبه است. مقادیر K/S (ضریب جذب به ضریب پراکندگی) بخش نوردهی شده از نمونه و بخشی که در معرض نور قرار نگرفته است بعد از ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت محاسبه شدند. مقایسه مقادیر K/S نمونه‌های مختلف در شکل ۳ مشاهده می‌شود. درصد کاهش در مقدار K/S برای تعیین فعالیت خود پاک کنندگی دو بخش مورد نظر از نمونه